

0932276

Daphne de Haas

Animatie

Ik heb gekozen voor het werk *Vénus de Milo aux tiroirs* van Salvador Dalí uit 1936.

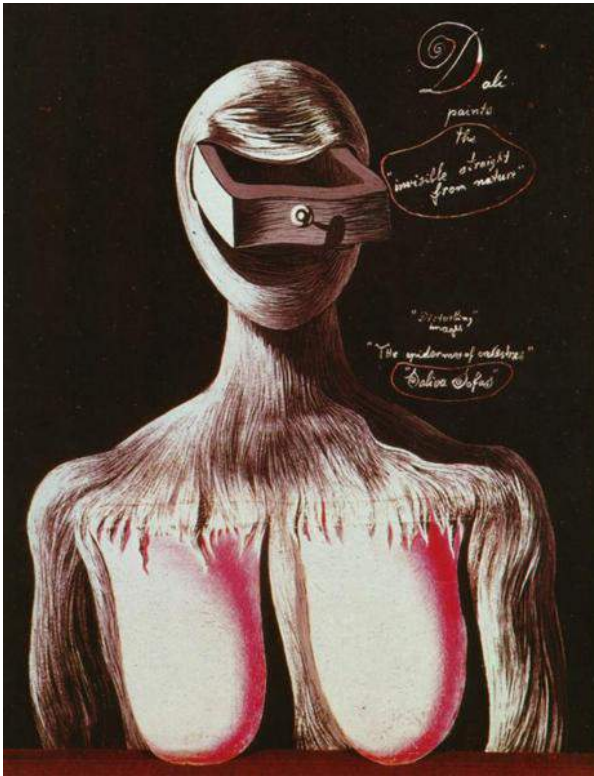
Het werk is eigenlijk een kopie van *Venus de Milo* uit het jaar 130 v. Chr. Ik koos dit werk omdat het zo een bekend sculptuur is, maar door het zachte bont en de harde structuur van het standbeeld zelf maakt het een hele interessante combinatie. Het interesseerde mij heel erg en daarom wilde ik er meer over weten.

Dalí heeft het sculptuur van brons, bont en verf gemaakt. Het voorhoofd, borsten, maag, buik en linkerknie hebben laatjes (tiroirs) waaraan fluffy pompons zitten. De spierwitte buitenkant is glad en gepolijst waardoor het eigenlijk erg hard uit ziet in tegenstelling met het bont dat vrouwelijk en zacht is.

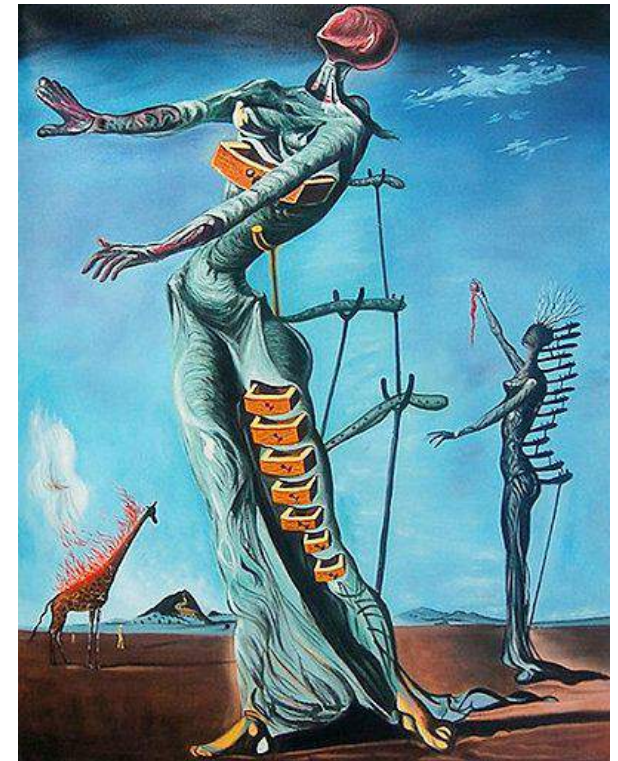
Freud is van grote invloed geweest voor het werk van Dalí. Volgens Freud zit het menselijk lichaam vol met geheime laatjes die delen van het onderbewuste verbergen en alleen via psycho-analyse te openen zijn. Omdat de Griekse godin van de liefde 6 lades in zich heeft, is het hier voor buitenstanders meer neergezet als een meubelstuk dan als een origineel beeldhouwwerk. Maar eigenlijk belichaamt de oude godin van de liefde lades vol mysterie van seksuele verlangens.

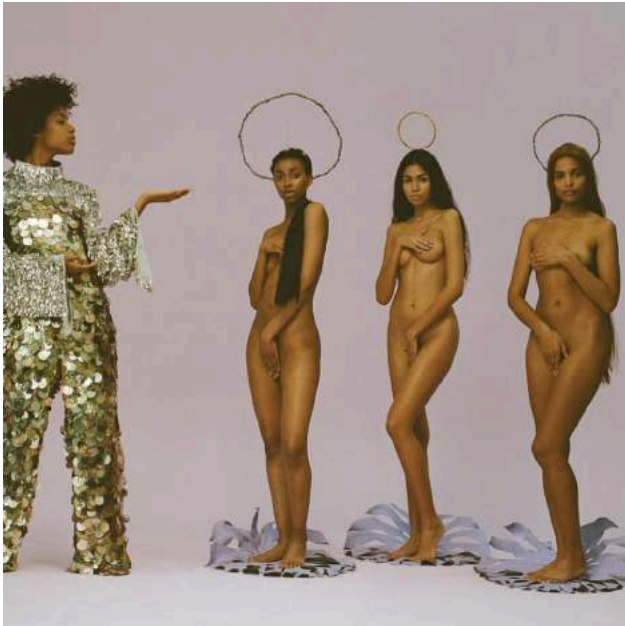
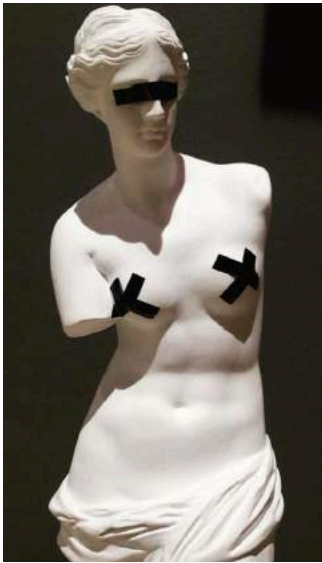
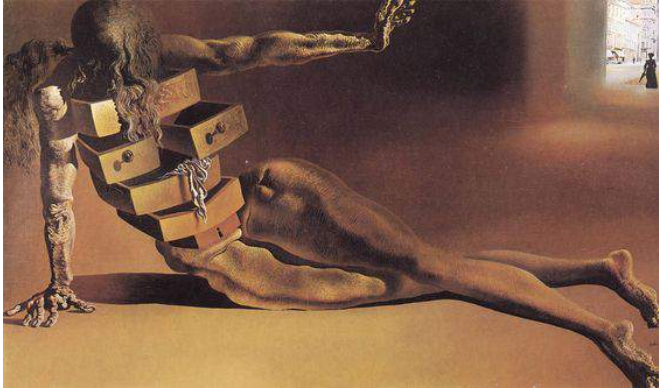

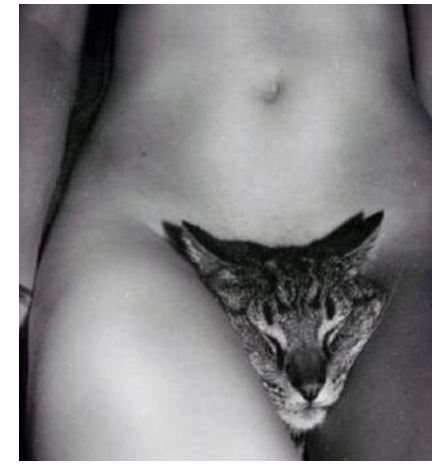
Ik ben door dit thema van mysterie, seksuele spanning en laatjes op zoek gegaan naar een researchvraag. Mijn vraag werd daarom: Hoe maak ik mijn kopie en transformatie op dit moment op het gebied van spanning, compositie en speelsheid nog interessant genoeg voor de wereld waarin we nu leven? Want tegenwoordig kijkt niemand nog raar op van een beetje naaktheid.

Met deze vraag in mijn achterhoofd ben ik meer achtergrondinformatie over Dalí en zijn werken gaan opzoeken en verzamelde ik visueel beeld met dit thema.

In andere werken van Dalí zijn ook veel vrouwen met lades te vinden. Dozen, blikken, koffers en kachels maken in zijn werk ook allemaal deel uit van het vrouwelijke seksuele gebied. Lange objecten zoals stokken, palen, bomen, paraplu's, speren en scherpe voorwerpen symboliseerden de man. De laatjes zijn in bijna al zijn werken wel deels geopend en donker vanbinnen. Dit was iets wat het mysterie aanwakkerde. Je kan er net niet goed genoeg in kijken om te zien wat erin zit.

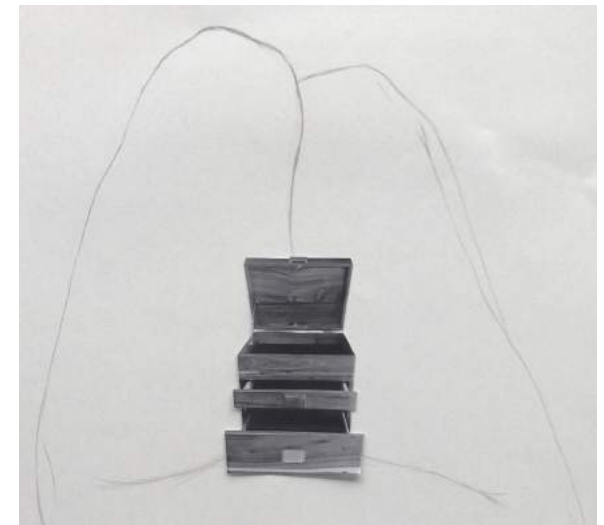
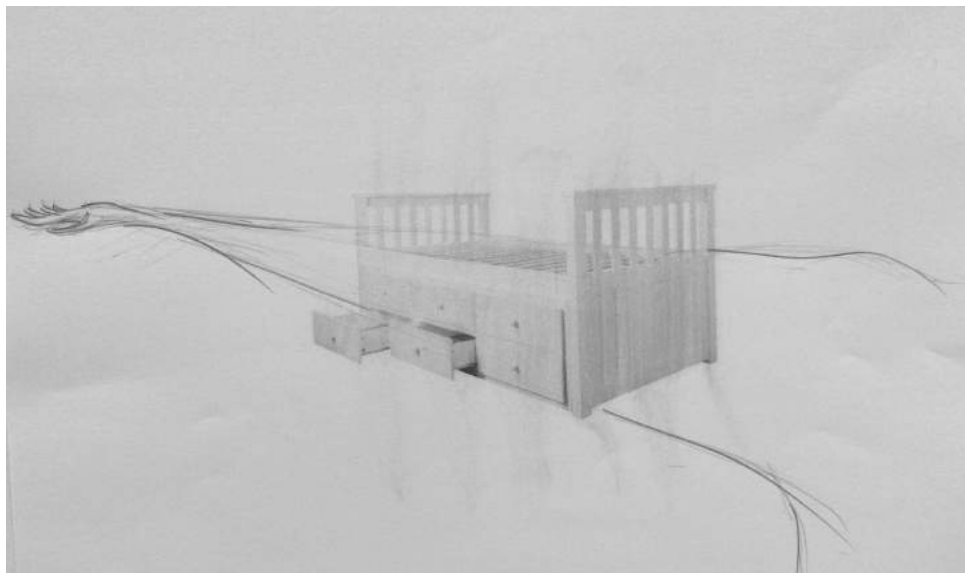
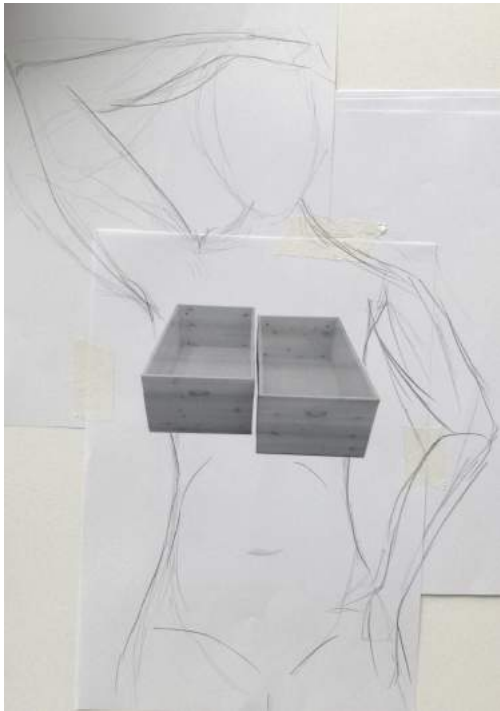

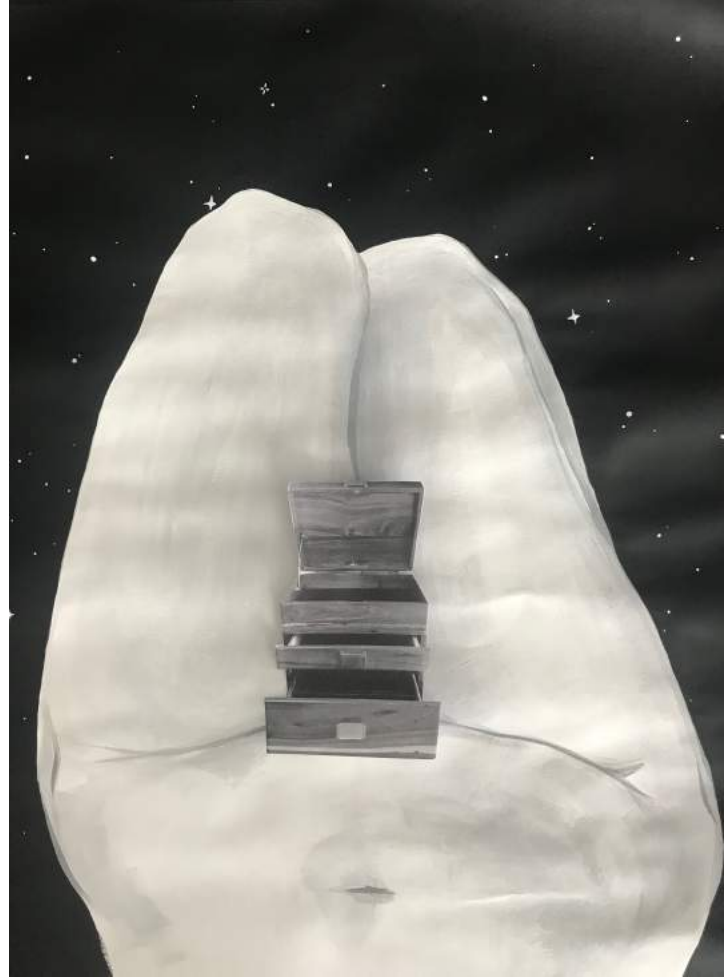

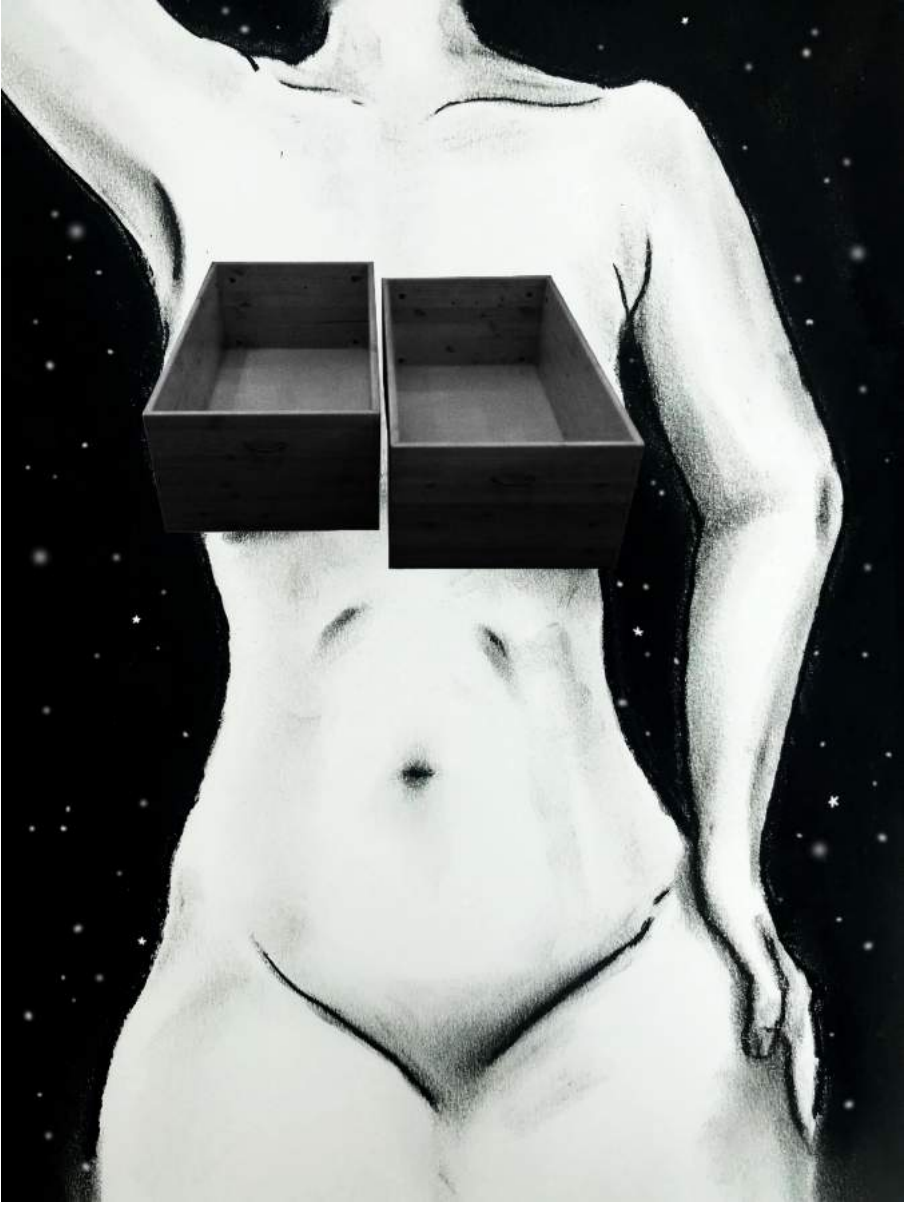
Copy

Ik vond het idee van de lades die eigenlijk best hoekig en strak zijn en de hele seksuele spanning die daarbij te pas komt erg interessant. Daarom ben ik hiermee verder gegaan in mijn kopie. Ik heb een vrouwenlichaam gebruikt en het wit gelaten zoals Venus dat had en daarnaast heb ik veel foto's van verschillende beeldhouwwerken van Venus opgezocht. Omdat het werk van Dalí voor buitenstaanders meer op een meubelstuk lijkt, heb ik laatjes en kasten geprint die ik op internet heb gevonden. Daarna heb ik van deze meubelstukken lichamen gemaakt als behuizing. Omdat het hier gaat om een Griekse godin met een toch wel spanning en mysterie, heb ik van de achtergrond een soort heelal gemaakt zodat het een dromerig-achtig gevoel geeft.

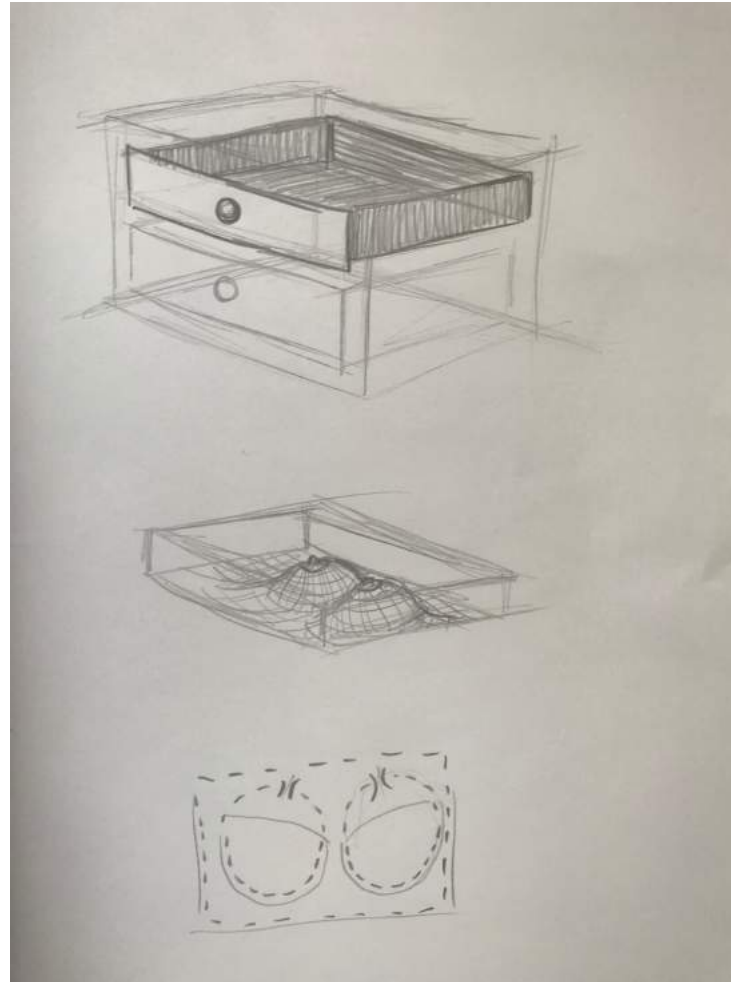
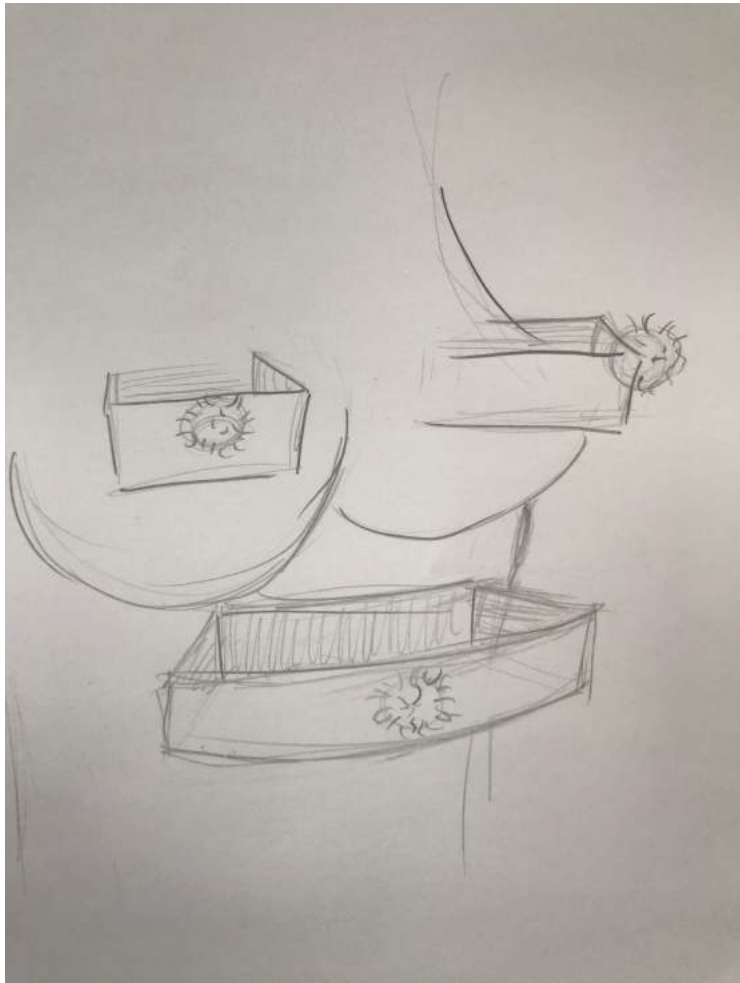

Mijn uiteindelijke copy's

Transformatie

Voor mijn transformatie heb ik alles uit het originele kunstwerk gehaald en deze getransformeerd naar een nieuw werk. Ik vond het belangrijk dat het bont en de zachtheid terugkwamen omdat dat het eerste was wat mij aansprak aan het originele sculptuur.

De lade die ik heb gemaakt is recht toe recht aan. Het is de bedoeling dat je voelt wat er in de lade zit zonder erin te kijken. Hiermee speel je met de verwachting omdat de doos zelf heel simpel uit ziet. Het is voor ons vrij normaal om eerst naar iets te kijken voordat je eraan zit. Omdat de zwarte lade geen voorgevoel af kan geven, is de verwachting van de zachte binnenkant helemaal niet daar. De binnenkant is erg zacht en gevormd naar twee borsten. De delen van het lichaam die Dalí niet laat zien in zijn werk, heb ik in het laatje gestopt.

